

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์มีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องอยู่ด้วยกันเป็นหมู่คณะ ไม่สามารถจะอยู่โดดเดี่ยวตามลำพังได้ การอยู่รวมกันของสังคมมนุษย์ จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในฐานะต่าง ๆ ทั้งในด้านศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี และการติดต่อ เป็นต้น เมื่ออยู่รวมกันเป็นสังคมใหญ่และมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอยู่ตลอดเวลา บางครั้งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาการละเมิดสิทธิ ปัญหาความขัดแย้ง เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุจากการขาดความเคารพต่อกัน ความเคารพ แม้มิใช่เป็นหลักธรรมที่ถือว่าสูงสุดในพระพุทธศาสนา แต่ก็ได้รับความยกย่องเป็นมงคลอันสูงสุดอย่างหนึ่งในชีวิตของคนทุกคน ดังพระพุทธพจน์ว่า คารโว จ นิวาโต จ เอตมมงฺคฺลํ ตมฺมํ แปลความว่า ความเคารพ ความถ่อมตน นี้เป็นมงคลอันสูงสุด^๑ สอดคล้องแนวคิดของบุญมา จิตจรัส ที่กล่าวไว้ในมงคล ๓๘ ประการว่า คารวธรรมหรือธรรม คือความเคารพ เป็นหลักธรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการประพฤติปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเองให้สมบูรณ์ความเคารพนี้ “นับเป็นสมบัติของอารยชนด้วยอารยชนคือคนที่มีอารยธรรมย่อมมีความเคารพกันเป็นระเบียบ”^๒ การที่บุคคลจะนับถือกราบไหว้บูชาหรือลงมือกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปหากมีความเคารพเป็นเบื้องต้นแล้วสิ่งนั้นก็ย่อมส่งผลทำให้สำเร็จประโยชน์แก่ผู้กระทำอย่างเต็มที่ความเจริญรุ่งเรือง และการได้รับสรรเสริญยกย่องมูทิตายินดีเป็นต้นแล้วแล้ว แต่อาศัยความเคารพเป็นที่ตั้งเช่นกัน พระพุทธองค์จึงทรงสรรเสริญความเคารพว่าเป็นมงคลแก่ชีวิต “เพราะเป็นปัจจัยส่งเสริมการพัฒนาชีวิตช่วยให้ชีวิตมีความเจริญช่วยยกระดับชีวิตให้สูงขึ้น และช่วยให้มีจิตใจสูงขึ้นด้วยคุณธรรมประจำใจ”^๓

หลักคารวธรรมหรือธรรม คือ ความเคารพเป็นหลักธรรมที่สำคัญประการหนึ่งจึงถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งแต่การจะมีความเคารพที่ดีได้นั้น “ต้องเป็นความเคารพที่มีปัญญาเป็นมูลฐานจึงจะชอบด้วยพุทธประสงค์”^๔ หมายความว่า การที่เราจะเคารพสิ่งใดลงไปควรตระหนักให้มากเรียกว่า “ตระหนักในความดีความตระหนักในความดีนี้แหละ ที่เป็นเนื้อแท้ของคารวธรรมหรือความ

^๑ ชุ.ช. (บาลี) ๒๕/๙/๔., ชุ.ช. (ไทย) ๒๕/๙/๘.

^๒ บุญมา จิตจรัส, มงคล ๓๘ ประการ, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๓), หน้า ๒๑๕.

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๑๘.

^๔ พ.อ. ปิ่น มุทุกันต์, มงคลชีวิต ภาค ๓, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕),

เคารพ”^๕ และควรสร้างเป็นนิสัยติดตัว การที่เหล่าพุทธศาสนิกชนต่างยึดถือ และปฏิบัติตามหลักธรรมด้วยความเคารพ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เข้าใจหลักการของพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง และยังเป็นการดำรงอายุพระพุทธศาสนาให้ยาวนานต่อไป โดยการนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสังคมอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือสิ่งของที่มีคุณประโยชน์ต่อสังคม แม้พระพุทธองค์ก็ทรงให้ความสำคัญและให้ความสำคัญต่อสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน การเคารพจึงเป็นหลักธรรมสำคัญที่บุคคลควรตระหนักในจิตใจให้มากรวมทั้งเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ ว่ามีความสำคัญและมีประโยชน์

จากประเด็นที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดอนตาล จังหวัดสกลนคร มี แนวคิดที่จะส่งเสริมเพื่อพัฒนาศักยภาพ นักเรียนให้มีหลักคุณธรรมหรือธรรม คือความเคารพ เพราะความเคารพเป็นหลักธรรมที่สำคัญประการหนึ่งในพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของบุคคลและคนในสังคม จัดว่าเป็นมงคลอันสูงสุด ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการประพฤติปฏิบัติตามที่ให้สมบูรณ์ และเป็นการสอดคล้องกับ หลักปรัชญาโรงเรียนที่ว่า ศึกษาดี มีอนามัย ใฝ่คุณธรรม จึงได้มีการนิมนต์พระสงฆ์ที่มีความรู้ความสามารถในการเผยแผ่ธรรมเข้าไปอบรมสั่งสอน เพื่อต้องการให้นักเรียนของโรงเรียนเป็นผู้ที่เก่งทั้งด้านวิชาการ และด้านคุณธรรมควบคู่ไปพร้อมกัน เพราะหลักคุณธรรมหรือธรรม คือ ความเคารพเป็นปัจจัยส่งเสริมการพัฒนาชีวิตช่วยให้ชีวิตมีความเจริญ รุ่งเรือง ช่วยยกระดับชีวิต และช่วยให้มีจิตใจสูงขึ้นด้วยคุณธรรมประจำใจ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังนักเรียน อันจะช่วยให้นักเรียนเป็นคนดี มีระเบียบวินัย มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สามารถพัฒนาการสังคม หรือควบคุมพฤติกรรมตนเอง ลดความขัดแย้ง เกิด ความรักความสามัคคีกัน ทำให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุข มีความสงบเรียบร้อยดีงาม

ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาการปฏิบัติตนตามหลักคุณธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดอนตาล จังหวัดสกลนคร เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริม และหล่อหลอมให้นักเรียนเป็นผู้มีความประพฤติปฏิบัติดี มีความเหมาะสมในวัยของตน และเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพของชาติในอนาคตต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนตามหลักคุณธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดอนตาล จังหวัดสกลนคร” โดยมุ่งศึกษาการปฏิบัติตนตามหลักคุณธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดอนตาล จังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

^๕ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๙.

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ย อาชีพผู้ปกครอง จำนวนครั้งในการทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และสถานภาพครอบครัว ต่างกัน

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

การวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยมุ่งศึกษาการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยต้องการทราบปัญหาของการวิจัย ดังนี้

๑.๓.๑ ต้องการทราบการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรม ของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ว่าเป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ต้องการทราบผลเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีเพศ ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ย อาชีพผู้ปกครอง จำนวนครั้งในการทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และสถานภาพครอบครัว ว่าต่างกันอย่างไร

๑.๓.๓ ต้องการทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ว่าเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยมุ่งศึกษาการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มี ๖ ด้าน ได้แก่

- ๑) พุทธการวตา ความเคารพในพระพุทเจ้า^๖
- ๒) อัมมการวตา ความเคารพในธรรม
- ๓) สังฆการวตา ความเคารพในสงฆ์
- ๔) ลิกขการวตา ความเคารพในการศึกษา
- ๕)) อปฺปมาทการวตา ความเคารพในความไม่ประมาท
- ๖)) ปฏิสันถการวตา ความเคารพในปฏิสันถาร^๗

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

การวิจัย เรื่อง การปฏิบัติตนตามหลักการวธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

๑.๔.๒.๑ ตัวแปรอิสระ หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ย อาชีพผู้ปกครอง จำนวนครั้งในการทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และสถานภาพครอบครัว

๑.๔.๒.๒ ตัวแปรตาม หมายถึง การปฏิบัติตนตามหลักการวธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร มี ๖ ด้าน ได้แก่

๑) ด้านพุทธการวตา ๒) ด้านอัมมการวตา ๓) ด้านสังฆการวตา ๔) ด้านลิกขการวตา ๕) ด้านอปฺปมาทการวตา และ ๖) ด้านปฏิสันถการวตา (การเคารพในการต้อนรับ)

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ของโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร จำนวน ๔๒๑ คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๐๑ คน^๘

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ได้แก่ ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗

^๖ “พุทฺธเถ คารโว” วิ.ป. (บาลี) ๘/๒๗๑/๒๐๖., วิ.ป. (ไทย) ๘/๒๗๑/๓๖๓.

^๗ ที.ปา. (บาลี) ๑๑/๓๒๔/๒๑๕., วิ.ปา. (ไทย) ๑๑/๓๒๔/๓๑๙.

^๘ โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ ข้อมูลโรงเรียน. [ออนไลน์] แหล่งที่มา :www.kobkarn.ac.th [๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖].

^๙ ส่งศรี ขมพวงศ์, ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์, (นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช, ๒๕๕๔), หน้า ๑๑๓.

๑.๕ สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยมุ่งศึกษาการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

๑.๕.๑ นักเรียนที่มีเพศ ต่างกัน มีการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรม แตกต่างกัน

๑.๕.๒ นักเรียนที่มีระดับชั้นปี ต่างกัน มีการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรม แตกต่างกัน

๑.๕.๓ นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย ต่างกัน มีการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรม แตกต่างกัน

๑.๕.๔ นักเรียนที่มีอาชีพผู้ปกครอง ต่างกัน มีการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรม แตกต่างกัน

๑.๕.๕ นักเรียนที่มีจำนวนครั้งในการทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ต่างกัน มีการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรม แตกต่างกัน

๑.๕.๖ นักเรียนที่มีสถานภาพครอบครัว ต่างกัน มีการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรม แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยมุ่งศึกษาการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้กำหนดคำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

๑.๖.๑ **หลักศีลธรรม** หมายถึง ความเคารพ, การถือปฏิบัติสิ่งสำคัญที่จะพึงใส่ใจและปฏิบัติด้วยความเอื้อเฟื้อ หรือด้วยความหนักแน่นจริงจัง, การมองเห็นคุณค่าและความสำคัญแล้วปฏิบัติต่อบุคคลหรือสิ่งนั้น โดยถูกต้องด้วยความจริงจัง มี ๖ ด้าน ได้แก่

๑) **พุทธคารวตา** หมายถึง ความเคารพในพระพุทธเจ้า เช่น การเคารพต่อพระพุทธรูป การกราบไหว้ด้วยเบญจางคประดิษฐ์ การเปล่งวาจาว่าคำระลึกถึงพระพุทธคุณ และตามระลึกถึงพระพุทธคุณ มีพระปัญญาคุณ พระกรุณาธิคุณ และพระบริสุทธิคุณด้วยใจอันบริสุทธิ์ผุดผ่อง

๒) **ธัมมคารวตา** หมายถึง ความเคารพในธรรมเช่น เมื่อมีการแสดงธรรมก็ไปฟังธรรมการไม่สนทนากันถึงเรื่องอื่น ๆ ตั้งใจฟังจริง ๆ การไม่พูดดูหมิ่นพระธรรม และการตั้งใจ น้อมนำคำสอนมาประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวันตามหลักศีล สมาธิ และปัญญา

๓) สังฆการวตา หมายถึง ความเคารพในสงฆ์ เช่น เวลาไปสู่ที่บำรงของพระสงฆ์ ต้องไหว้หรือกราบด้วยเบญจางคประดิษฐ์ โดยกิริยาอาการเรียบร้อยก่อนแล้วจึงนั่ง อย่างตั้งใจฟังไม่คุยกันในขณะที่พระสงฆ์ให้คำแนะนำสั่งสอนการหมั่นไปพบปะสนทนาธรรม การต้อนรับด้วยไทยธรรมตามมีตามเกิด หรือตามศรัทธา และการแลดูพระสงฆ์ด้วยจิตเลื่อมใส

๔) ลิกขาการวตา หมายถึง ความเคารพในการศึกษา คือ การรู้จักตระหนักถึงคุณค่าของการศึกษาหาความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรม แล้วแสดงออกซึ่งความเคารพ โดยการตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มกำลังความสามารถ รวมถึงการบำรุงรักษาตำราเรียน และนำความรู้ที่เรียนไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

๕) อปัมทการวตา หมายถึง ความเคารพในความไม่ประมาท เช่น ความไม่ประมาทเป็นหลักธรรมที่ช่วยทำให้เรามีสติสัมปชัญญะมั่นคง ไม่เผลอสติ มีสมาธิอยู่กับตัวเป็นประจำ จะทำให้มีปัญหาสามารถช่วยแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ได้ เช่น มีการรู้จักวางแผนในการใช้ชีวิต และมีการเตรียมตัวในการเรียน

๖) ปฏิสันถการวตา หมายถึง ความเคารพในปฏิสันถาร เช่น การแสดงความเอาใจใส่และต้อนรับแขกด้วยอัธยาศัยไมตรี แก่ผู้มาเยี่ยมเยือน มีการให้เกียรติให้ความสะดวกโดยแสดงออกถึงการเอาใจใส่ต่อแขก และ เมื่อไปเป็นแขกของผู้อื่น ต้องรู้จักเวลา แสดงความยินดีในการต้อนรับของเขา และทำตนไม่ให้เจ้าของบ้านหนักใจ

๑.๖.๒ นักเรียน หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๖ ที่ศึกษาในโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร

๑.๖.๓ เพศ หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่าง คือ แบ่งเป็น ๒ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ๑) เพศชาย, และ ๒) เพศหญิง, ของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิจัยฉบับนี้

๑.๖.๔ ระดับชั้นปี หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิจัยฉบับนี้ แบ่งเป็น ๓ ระดับชั้นปี คือ ๑) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๒) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒, และ ๓) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๑.๖.๕ เกรดเฉลี่ย หมายถึง ระดับผลการเรียนของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สำหรับวิจัยฉบับนี้แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม คือ ๑) น้อยกว่า ๒.๐๐, ๒) ๒.๐๐ – ๒.๙๙, และ ๓) ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป

๑.๖.๖ อาชีพผู้ปกครอง หมายถึง อาชีพผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับวิจัยฉบับนี้ แบ่งเป็น ๔ กลุ่ม คือ ๑) เกษตรกรรม/รับจ้างทั่วไป, ๒) ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว, ๓) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และ ๔) อาชีพอื่น ๆ

๑.๖.๗ จำนวนครั้งในการทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา หมายถึง จำนวนครั้งในการเข้าร่วมทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาต่อสัปดาห์ของกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์

ศึกษามูลนิธิ อำเภอดงหลวง จังหวัดสงขลา แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ ๑) ๑ – ๓ ครั้ง, ๒) ๔ – ๖ ครั้ง, และ ๓) ตั้งแต่ ๗ ครั้ง ขึ้นไป

๖.๑.๘ สถานภาพครอบครัว หมายถึง สถานภาพครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การอยู่อาศัยของนักเรียนที่กำลังศึกษาโรงเรียนกอบกาญจน์มูลนิธิ อำเภอดงหลวง จังหวัดสงขลา แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ ๑) อยู่กับพ่อแม่, ๒) อยู่กับญาติ, และ ๓) อื่น ๆ

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบระดับการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียน โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดงหลวง จังหวัดสงขลา

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียน โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดงหลวง จังหวัดสงขลา ที่มีเพศ ระดับชั้นปี เกรดเฉลี่ย อาชีพผู้ปกครอง จำนวนครั้งในการทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และสถานภาพครอบครัว ต่างกัน

๑.๗.๓ ทำให้ทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางส่งเสริมการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียนโรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดงหลวง จังหวัดสงขลา

๑.๗.๔ สามารถนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ ต่อการพัฒนาศักยภาพและส่งเสริมการปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมของนักเรียน โรงเรียนกอบกาญจน์ศึกษามูลนิธิ อำเภอดงหลวง จังหวัดสงขลา